

Sajdik Ferenc

Rímfaragók

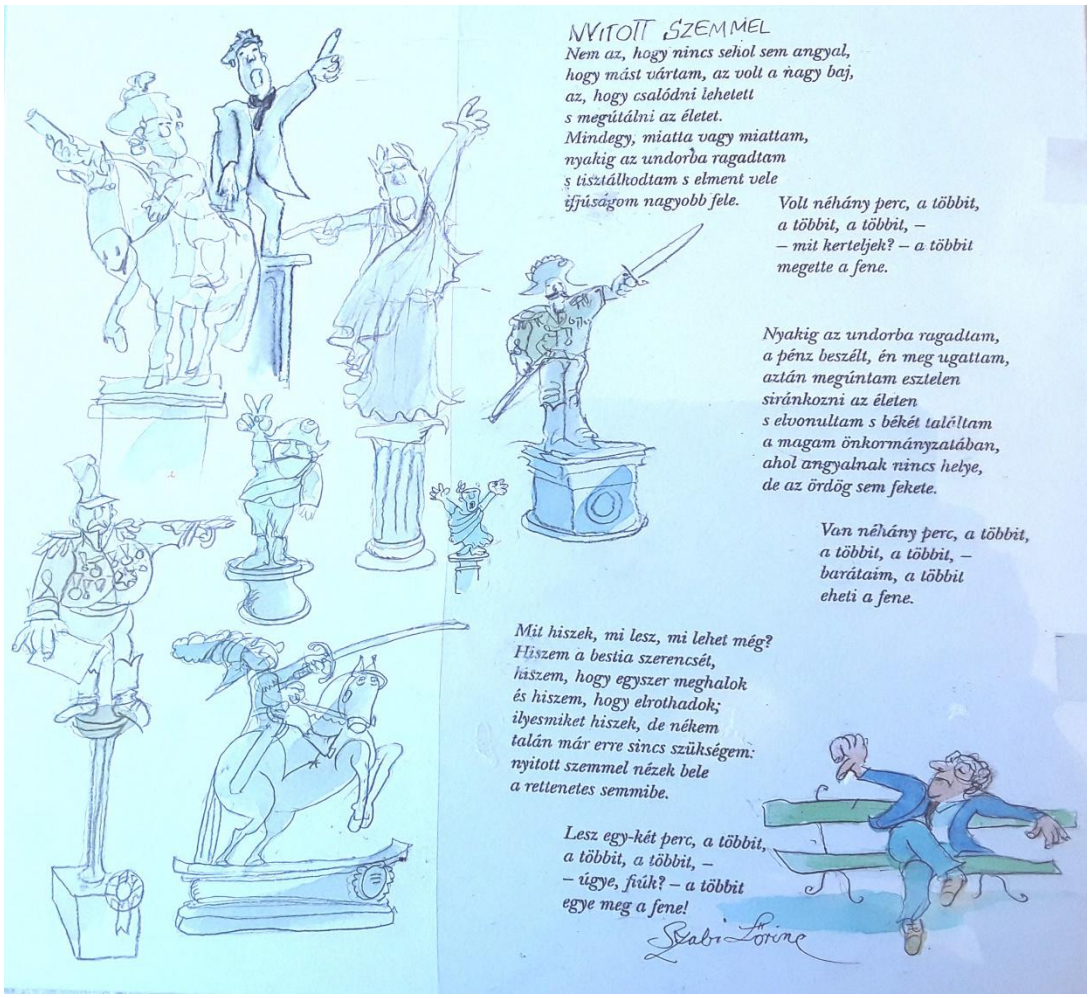
irodalmi karikatúrák

„…nem ontok vért soha békés fegyvereimmel,
tollal, ecsettel és palettával; hiszen
közéjük tartozom, kiket könyörtelen
sors kényszerít örök mámort hajszolni váltig
s önzetlenül bolond kacajra bírni bárkit…

Charles Baudelaire: A karikatúrista
Kálnoky László fordítása

Csukás István: Nézem ezt az árva telefonfülkét

Szabó Lőrinc: Nyitott szemmel

Nem az, hogy nincs sehol sem angyal,
hogy mást vártam, az volt a nagy baj,
az, hogy csalódni lehetett
s megútálni az életet.
Mindegy, miatta vagy miattam,
nyakig az undorba ragadtam
s tisztálkodtam s elment vele
ifjúságom nagyobb fele.

Volt néhány perc, a többit,
a többit, a többit, –
– mit kerteljek? – a többit
megette a fene.

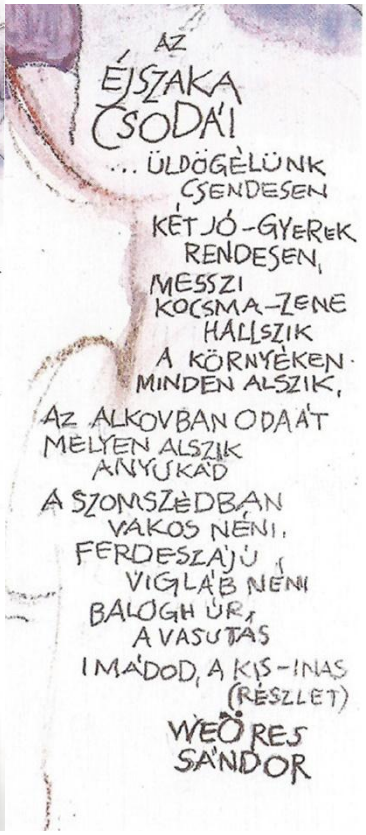
Nyakig az undorba ragadtam,
a pénz beszélt, én meg ugattam,
aztán megúntam esztelen
siránkozni az életen
s elvonultam s békét találtam
a magam önkormányzatában,
ahol angyalnak nincs helye,
de az ördög sem fekete.

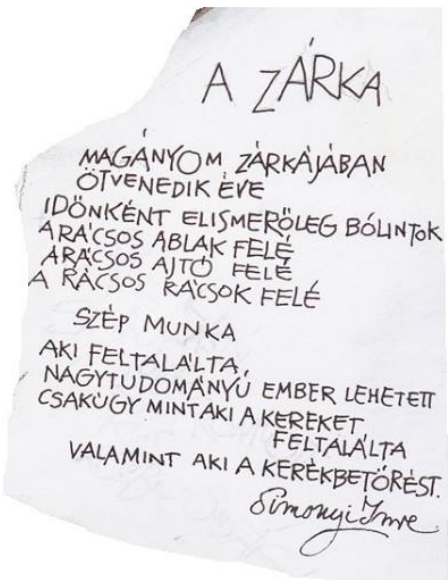
Van néhány perc, a többit,
a többit, a többit, –
barátaim, a többit
eheti a fene.

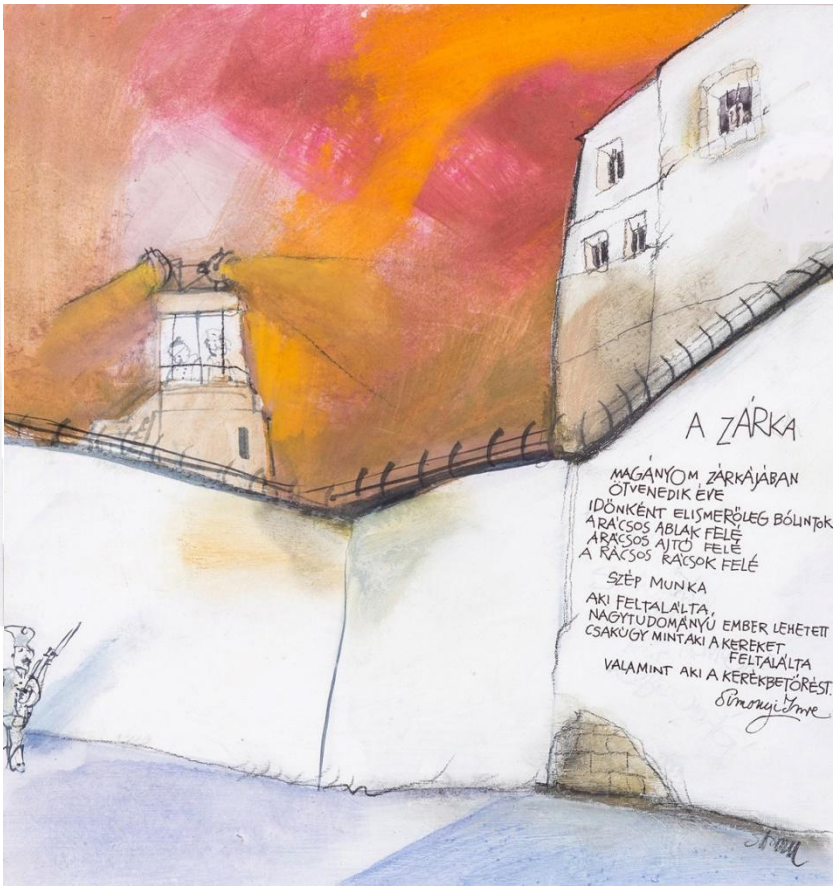
Mit hiszek, mi lesz, mi lehet még?
Hiszem a bestia szerencsét,
hiszem, hogy egyszer meghalok
és hiszem, hogy elrothadok;
ilyesmiket hiszek, de nékem
talán már erre sincs szükségem:
nyitott szemmel nézek bele
a rettenetes semmibe.

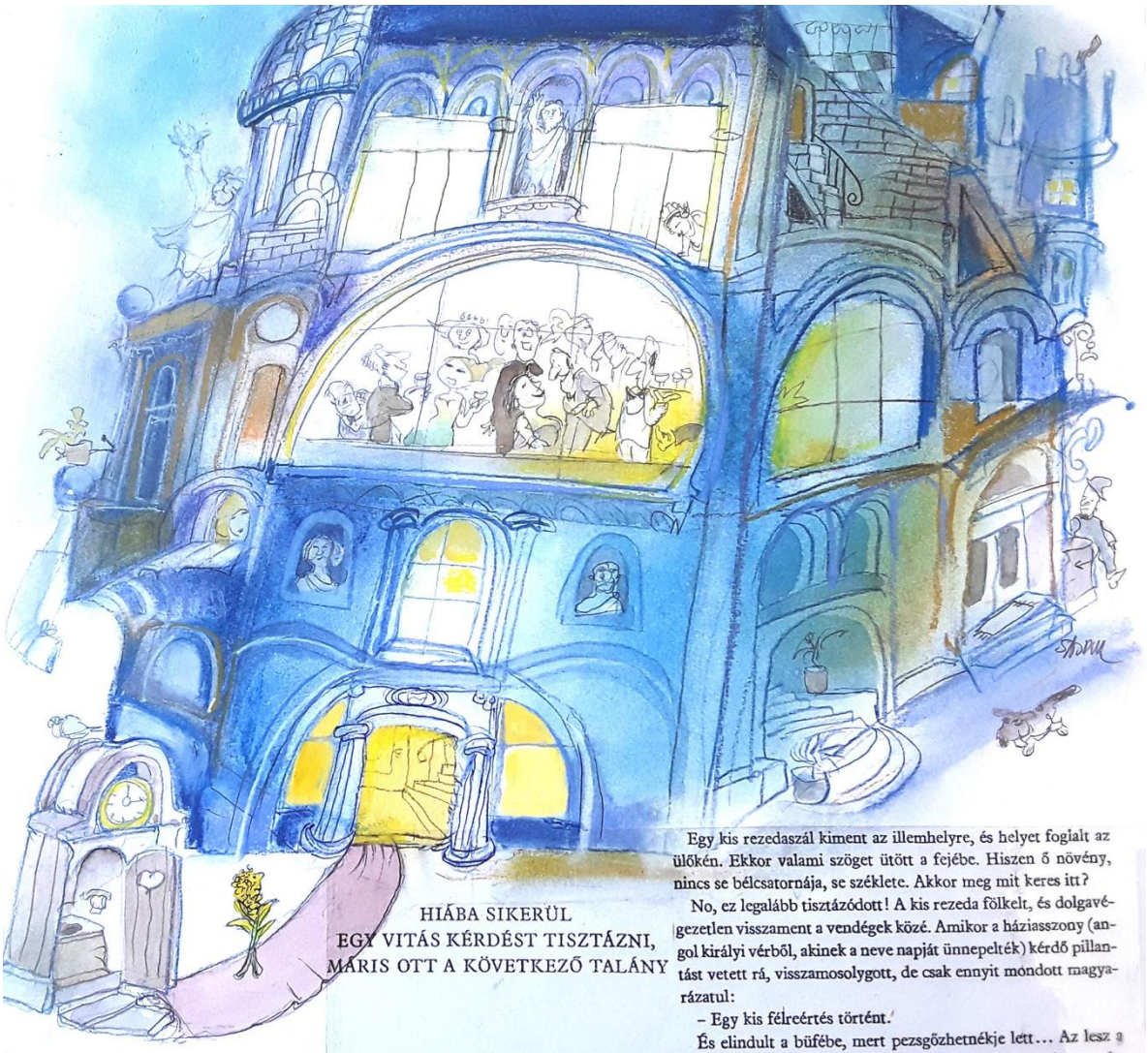
Lesz egy-két perc, a többit,
a többit, a többit, –
– úgye, fiúk? – a többit
egye meg a fene!

AZ
ÉJSZAKA
CSODÁI
... ÜLDÖGÉLÜNK
CSENDESEN
KÉT JÓ-GYEREK
RENDESEN,
MESSZI
KOCSMA-ZENE
HALLSZIK
A KÖRNYÉKEN
MINDEN ALSZIK,
AZ ALKOVBAN ODAÁT
MELYEN ALSZIK
ANYUKÁD
A SZOMSZÉDBAN
VAKOS NÉNI,
FERDESZÁJÚ
VIGLÁB NÉNI
BALOGH ÚR,
A VASUTAS
IMÁDOD, A KIS-INAS
(RÉSZLET)
WEÖRES
SÁNDOR

AZ
ÉJSZAKA
CSODÁI
... ÜLDÖGÉLÜNK
CSENDESEN
KÉT JÓ-GYEREK
RENDESEN,
MESSZI
KOCSMA-ZENE
HALLSZIK
A KÖRNYÉKEN
MINDEN ALSZIK,
AZ ALKOVBAN ODAÁT
MELYEN ALSZIK
ANYUKÁD
A SZOMSZÉDBAN
VAKOS NÉNI,
FERDESZÁJÚ
VIGLÁB NÉNI
BALOGH ÚR,
A VASUTAS
IMÁDOD, A KIS-INAS
(RÉSZLET)
WEÖRES
SÁNDOR

A ZÁRKA
MAGÁNYOM ZÁRKÁJÁBAN
ÖTVENEDIK ÉVE
IDÖNKÉNT ELISMERÖLEG BÓLINTOK
A RÁCSOS ABLAK FELÉ
A RÁCSOS AJTÓ FELÉ
A RÁCSOS RÁCSOK FELÉ
SZÉP MUNKA
AKI FELTALÁLTA,
NAGYTUDOMÁNYÚ EMBER LEHETETT
CSAKÚGY MINT AKI A KERÉKET
FELTALÁLTA
VALAMINT AKI A KERÉKBETÖRÉST.
Simonyi Imre

A ZÁRKA
MAGÁNYOM ZÁRKÁJÁBAN
ÖTVENEDIK ÉVE
IDÖNKÉNT ELISMERÖLEG BÓLINTOK
A RÁCSOS ABLAK FELÉ
A RÁCSOS AJTÓ FELÉ
A RÁCSOS RÁCSOK FELÉ
SZÉP MUNKA
AKI FELTALÁLTA,
NAGYTUDOMÁNYÚ EMBER LEHETETT
CSAKÚGY MINT AKI A KERÉKET
FELTALÁLTA
VALAMINT AKI A KERÉKBETÖRÉST.
Simonyi Imre

HIÁBA SIKERÜL
EGY VITÁS KÉRDÉST TISZTÁZNI,
MÁRIS OTT A KÖVETKEZŐ TALÁNY

Egy kis rezedaszál kiment az illemhelyre, és helyet foglalt az ülőkén. Ekkor valami szöget ütött a fejébe. Hiszen ő növény, nincs se bélcsatornája, se széklete. Akkor meg mit keres itt?

No, ez legalább tisztázódott! A kis rezeda fölkelt, és dolgavégezetlen visszament a vendégek közé. Amikor a háziasszony (angol királyi vérből, akinek a neve napját ünnepelték) kérdő pillantást vetett rá, visszamosolygott, de csak ennyit mondott magyarázatul:

– Egy kis félreértés történt.

És elindult a büfébe, mert pezsgőzhetnékje lett… Az lesz a jó hecc – gondolta, amikor a karcsú poharakat meglátta –, ha inni sem tudok!

Örkény István

Janus Pannonius: Szilviáról

Azt mondod gyereked van
tőlem s jársz a nyakamra.
Szilvia, furcsa e vád
s jogtalan is, kicsikém.
Mert ha te dús tövisek közt jársz,
mondd, így keseregsz-e:
Vérzik a lábam, s jaj,
épp ez a tüske hibás!

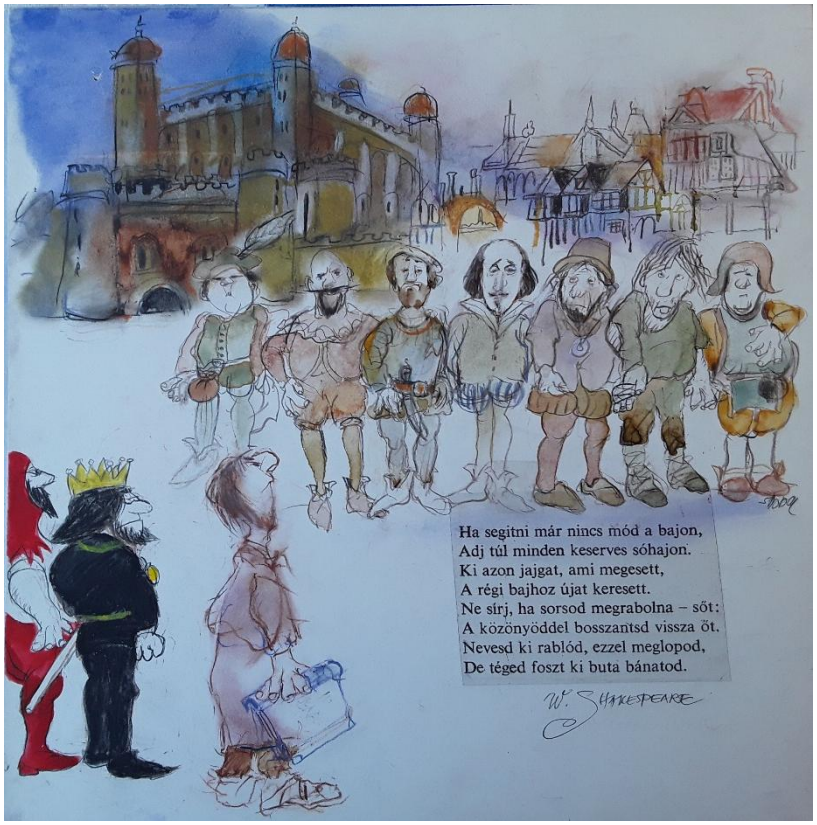

Lope de Vega

Kapud előtt kapott el a bika
szép menyasszony, és te nem
mondtad, hogy „Jaj Istenem”….
Férjed a vastag bika
kapud előtt kapott el,
felrúgott és megdöfött,
amíg fél Valencia
bámult minket s röhögött,
s te gúnyos-fölényesen
álltál ott, és annyit sem
mondtál ,hogy „Jaj Istenem”.

Ha segitni már nincs
mód a bajon,
Adj túl minden
keserves sóhajon.
Ki azon jajgat,
ami megesett,
A régi bajhoz
újat keresett.
Ne sírj, ha sorsod
megrabolna – sőt:
A közönyöddel
bosszantsd vissza őt.
Nevesd ki rablód,
ezzel meglopod,
De téged foszt ki
buta bánatod

William Shakespeare

Szelíd gunyorossággal mutatja, hogy ilyenek vagyunk. Ám nincs semmi baj, mert lehet, hogy nem vagyunk szépek, de mindegyikünkben van valami érdekes, vagy legalábbis talál bennünk valami érdekeset, vagy nagylelkűen tesz hozzánk valami érdekeset! Egy kődarabot, egy agyagmadarat, gyufaskatulya lakótelepet, papírpénzt a költő arcképével, képkereten túlnövő gondolatgomolygást, amelyek értelmezik az arcot, a modellt, kicsit fantasztikussá teszik. Merészen keveri a valóságot a csodával, a tükörből untig ismerős arcunkat egy olyan arccal, amit csak ő lát. És megajándékoz vele.

Csukás István Lélek lép a lajtorján –
Sajdik Ferenc irodalmi karkatúrái kiállítás megnyitóján,
Petőfi Irodalmi Múzeum